

EIROPAS PARLAMENTS

2009 - 2014

Lūgumrakstu komiteja

2013/2119(INI)

27.11.2013

ATZINUMS

Sniegusi Lūgumrakstu komiteja

Juridiskajai komitejai

par 29. pārskatu par ES tiesību aktu piemērošanas pārraudzību (2011. gads)
(2013/2119(INI))

Atzinumu sagatavoja: *Rolandas Paksas*

PA_NonLeg

IEROSINĀJUMI

Lūgumrakstu komiteja aicina par jautājumu atbildīgo Juridisko komiteju rezolūcijas priekšlikumā iekļaut šādus ierosinājumus:

1. uzsver, ka tiesības iesniegt lūgumrakstu Eiropas Parlamentam ir viens no Eiropas pilsonības institūta pamatelementiem un ka tās ir noteiktas Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 44. pantā, nodrošinot instrumentus, ar kuru palīdzību tiek palielināta sabiedrības līdzdalība Eiropas Savienības lēmumu pieņemšanas procesā; šajā sakarībā uzsver Lūgumrakstu komitejas kā faktiska starpnieka starp iedzīvotājiem, Parlamentu un Komisiju būtisko nozīmi;
2. apņemas aktīvi sadarboties ar citām Parlamenta komitejām, lai, ņemot vērā to, ka ir apdraudēta ES tiesību nopietnā reputācija, efektīvi izvērtētu ES tiesību aktu piemērošanas veidu dalībvalstīs;
3. norāda, ka Eiropas Savienības pilsoņu un iedzīvotāju iesniegtajos lūgumrakstos ir norādes uz ES tiesību aktu pārkāpumiem, jo īpaši pamattiesību, vides, iekšējā tirgus un īpašumtiesību jomā; uzskata, ka lūgumraksti liecina par joprojām bieži sastopamiem un plaši izplatītiem ES tiesību aktu nepilnīgas transponēšanas vai nepareizas piemērošanas gadījumiem;
4. apstiprina Juridiskās komitejas prasījumu Eiropas Parlamenta juridiskajam dienestam izstrādāt juridisku atzinumu par iespējām iepazīties ar informāciju attiecībā uz pārkāpuma gadījumiem, par kuriem vēl nav ierosināta pārkāpuma procedūra un kuri tika konstatēti, īstenojot *ES Pilot* projektu, un par ES tiesību īstenošanas uzraudzības gada ziņojumu;
5. aicina Eiropas Komisiju atzīt lūgumrakstu nozīmi Eiropas Savienības tiesību aktu piemērošanas uzraudzībā un norāda, ka līdztekus sūdzībām Komisijai lūgumraksti ir viens no pirmajiem rādītājiem, kas liek domāt par problēmām, ko rada ES tiesību aktu slikta īstenošana;
6. uzskata, ka regulārāka apmaiņa iestāžu līmenī starp PETI komiteju un visiem tās dalībvalstu kolēģiem varētu panākt ES tiesību aktu piemērošanas uzraudzības turpmāku uzlabošanu, jo par daudziem gadījumiem, kuri ir saistīti ar ES tiesību aktiem un par kuriem ir ziņots valstu lūgumrakstu komitejām, neviena Eiropas iestāde tā arī varētu nekad neuzzināt;
7. norāda, ka Lūgumrakstu komiteja, diskutējot par lūgumrakstiem, palīdz pievērst uzmanību ES tiesību aktu nepareizas piemērošanas gadījumiem; ierosina, lai šajās komitejas diskusijās tiktu aicināti piedalīties dalībvalstu pārstāvji;
8. atkārtoti uzsver savas iepriekšējās prasības par to, lai Lūgumrakstu komitejai tiktu sniegta precīza informācija par panākumiem, kas gūti, īstenojot pārkāpumu procedūras, uz kurām attiecas arī lūgumraksti, kas joprojām tiek izskatīti saskaņā ar Komisijas un Eiropas Parlamenta Iestāžu nolīguma 44. pantu;
9. uzsver lielo skaitu lūgumrakstu, kas saņemti par problēmām, kuras saistītas ar ekonomikas un sociālajām krīzēm un taupības pasākumiem, kas apdraud iedzīvotāju sociālās tiesības,

un atgādina sev, ka Eiropai iedzīvotāji ir jāuzskata par vissvarīgākajiem un ar savu darbību jāvairo to labklājība;

10. uzskata, ka attiecībā uz pārkāpuma procedūru īstenošanu saskaņā ar LESD 258. un 260. pantu Komisijai būtu jānodrošina, lai vienādi tiktu izskatīti gan Parlamentam iesniegtie lūgumraksti, gan Komisijai iesniegtās sūdzības;
11. mudina Eiropas Komisiju paātrināt izmeklēšanu, īstenojot pārkāpumu procedūras par vides piesārņojumu gadījumiem, kas apdraud cilvēku veselību;
12. norāda, ka salīdzinājumā ar 88 % lietu, kas slēgtas 2010. gadā, ir samazinājies to pārkāpuma lietu skaits (60,4 %), kas 2011. gadā slēgtas pirms iesniegšanas Tiesā; tādēļ ir būtiski turpināt dalībvalstu darbību rūpīgu uzraudzību, ņemot vērā to, ka daži lūgumraksti attiecas uz problēmām, kas vēl nav atrisinātas arī pēc tam, kad lieta ir slēgta;
13. nosoda to, ka ļoti ilgi tiek veikta 2008. gadā sāktā pārkāpuma procedūra par *ILVA* rūpnīcas radīto dioksīna piesārņojumu Taranto (lūgumraksts Nr. 0760/2007) un cer, ka tā tiks drīz pabeigta, lai aizsargātu tūkstošiem šā apgabala iedzīvotāju veselību;
14. uzskata, ka, ņemot vērā pašreizējo ekonomikas stāvokli, ES tiesību aktiem jābūt vēl precīzākiem, tie jāpieņem efektīvāk un lietderīgāk, nodrošinot maksimālu labumu no ES iedzīvotāju tiesību un sociālās kohēzijas viedokļa, arī reģionālā līmenī pilnībā ievērojot subsidiaritātes un proporcionalitātes principu;
15. uzsver, ka iedzīvotāji, uzņēmēji un citas ieinteresētās puses vēlas, lai regulējums būtu vienkāršs, paredzams un uz to varētu paļauties; norāda, ka gan pārmērīgs, gan nepietiekams regulējums mazina konkurētspēju un kavē ekonomikas izaugsmi;
16. uzskata, ka dalībvalstīm, transponējot ES tiesību aktus valsts sistēmā, būtu vai nu kvantitatīvi precīzi jātransponē attiecīgās direktīvas noteikumi, vai jāizskaidro, kāpēc attiecīgā dalībvalsts uzskata, ka transponējamie noteikumi ir jāpaplašina, pārsniedzot ES tiesību aktos noteiktās minimālās prasības;
17. uzsver, ka sabiedrības patiesas līdzdalības standartu paaugstināšanai ir izšķiroša nozīme ES tiesību aktu pareizas piemērošanas nodrošināšanā atbilstīgi to burtam un garam; uzsver, ka savlaicīga piekļuve pilnīgai attiecīgai informācijai un pienācīgi tiesiskās aizsardzības mehānismi ir pilsoņu un iedzīvotāju līdzdalības pamatelementi;
18. atzinīgi vērtē Eiropas Savienības Tiesas judikatūru attiecībā uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 51. panta interpretāciju, saskaņā ar kuru *Equal Rights Trust* lietā pieņemtajā nolēmumā tiek uzsvērts, ka dalībvalstu iestādēm ar visaugstāko juridisko spēku apveltītās ES pamattiesības ir saistošas arī tādā gadījumā, ja tās vēlas ierobežot LESD noteiktās pamatbrīvības, veicot valsts mēroga pasākumus;
19. aicina Eiropas Komisiju noskaidrot šķēršļus, kuru dēļ Eiropas iedzīvotāji nespēj saņemt autoritatīvu Eiropas Savienības Tiesas skaidrojumu par Eiropas tiesību pamatjautājumiem gadījumos, kad lietas skata valsts tiesas;
20. pauž bažas par maksimālo garantiju nodrošināšanu, pareizi īstenojot ES tiesību aktus vides jomā; uzskata, ka, apstiprinot projektus, kuru ietekme varētu būt pretrunā ES vides

tiesību aktiem, būtu jāizvēlas piesardzības pieeja, un aizliegumu mehānismi šajā ziņā varētu būt efektīvs instruments;

21. norāda, ka viena no galvenajām problēmām, ar ko saskaras dalībvalstis, ir oficiālas juridiskās prasības, kas jāizpilda tiesību aktu izstrādes, to iesniegšanas, plānošanas vai pieņemšanas posmā; norāda, ka ES tiesību aktu transponēšana var aizņemt vēl vairāk laika, ja minēto posmu laikā mainās valdības sastāvs; turklāt problēmas izraisa arī nepietiekama koordinācija vai sadarbība starp to administratīvo iestāžu departamentiem, kas atbildīgas par direktīvu noteikumu transponēšanu; pauž nozēlu par to, ka kavēšanās efektīvi transponēt ES tiesību aktus valsts tiesību aktos bieži izraisa Kopienas tiesību aktu nepareizu piemērošanu;
22. atzinīgi vērtē to, ka visas dalībvalstis piedalās *EU Pilot* projektā; tāpēc sagaida, ka turpmāk samazināsies pārkāpuma procedūru skaits; prasa vairāk informēt pilsoņus par *EU Pilot* projektu;
23. pieprasa detalizētu novērtējumu par sūdzību iesniegšanas mehānismu (*EU Pilot, Solvit* u. c.) efektivitāti; atgādina, ka Komisija ir galvenā struktūra, kas atbild par to, lai dalībvalstis ievērotu ES tiesību aktus — gan tiesību aktu transponēšanas, gan to īstenošanas ziņā;
24. uzsver, ka *EU Pilot* sākotnējais izmēģinājuma posms ir jau beidzies un tagad šis mehānisms ir labi pārbaudīta darba metode, ar kuras palīdzību Komisija, projektā iesaistītās dalībvalstis un iedzīvotāji var gūt vajadzīgos rezultātus; norāda, ka galvenais šā rīka trūkums ir tas, ka nav pietiekamas sūdzību iesniedzēju iesaistes *EU Pilot* un publiskās piekļuves *EU Pilot* dokumentiem; šā iemesla dēļ ar juridiski saistošiem pasākumiem būtu jāpieņem skaidri noteikumi par sūdzību iesniedzēju dalību;
25. aicina uzlabot sadarbību *EU Pilot* projekta jomā un palielināt šā projekta efektivitāti, pirmkārt, stingrāk ievērojot apstiprinātos izmēģinājuma noteikumus un uzlabojot Komisijas jautājumu un dalībvalstu atbilžu kvalitāti;
26. aicina Komisiju ieņemt stingrāku nostāju attiecībā uz direktīvu novēlotu īstenošanu; mudina Komisiju stingrāk piemērot soda maksājumus; uzsver, ka, ņemot vērā ES tiesību aktu novēlotu īstenošanu konkrētās dalībvalstīs, jaunu tiesību aktu pieņemšanu ir svarīgi saistīt ar to pareizu īstenošanu dalībvalstīs;
27. aicina Komisiju palīdzēt valstu kompetentajām iestādēm nodrošināt pienācīgu ES noteikumu transponēšanu un piemērošanu un noteikt galvenos riska faktorus, kas apdraud jauno (vai daļēji grozīto) tiesību aktu savlaicīgu un pienācīgu īstenošanu, kā arī sniegt ieteikumus par to, kādi riska samazināšanas faktori ir jāparedz īstenošanas plānos; aicina arī pievērst lielāku uzmanību divpusējai saziņai starp valstu administrācijām un Komisiju, kā arī citiem dalībvalstu un reģionu valdību atbalstīšanas veidiem;
28. aicina Komisiju nodrošināt, lai informācija par pārkāpuma lietām būtu publiski pieejama ar tādas lietotājdraudzīgas datubāzes palīdzību, kurā būtu sniegta visaptveroša informācija par pārkāpumiem, kas saistīti ar konkrētiem ES tiesību aktiem vai dalībvalsti, un Lūgumrakstu komitejai tiktu sniegta jaunākā informācija par to pārkāpumu procedūru izskatīšanas gaitu, kuras saistītas ar lūgumrakstiem;

29. kopumā tika slēgtas 399 pārkāpuma lietas, jo dalībvalsts pierādīja atbilstību ES tiesību aktiem; Tiesa 2011. gadā pasludināja 62 spriedumus saskaņā ar LESD 258. pantu, 53 no šiem spriedumiem (85 %) bija Komisijas labā;
30. norāda, ka Komisijas iespēja ierosināt pārkāpuma procedūru joprojām ir svarīgs stimuls ES tiesību aktu pienācīgai īstenošanai dalībvalstīs; uzskata, ka Komisijai būtu jāsniedz priekšlikums regulai, ar ko paredz noteikumus par pienākumu neizpildes priekšprocedūrām un pārkāpumu izskatīšanas procedūrām, pamatojoties uz precīziem, visaptverošiem kritērijiem un procedūrām, kas cita starpā nodrošina plašu saziņu ar sūdzību iesniedzējiem; izstrādātie noteikumi būtu jāapspriež, pirms tiek sākta tiesību akta pieņemšanas procedūra;
31. vērš uzmanību uz faktu, ka pastāvīgi samazinās to pārkāpuma lietu skaits, kuru izskatīšana nav pabeigta; atzinīgi vērtē faktu, ka dalībvalstis ļoti cenšas novērst pārkāpumus bez nepieciešamības sākt tiesas procesu.

KOMITEJAS GALĪGAIS BALSOJUMS

Pieņemšanas datums	25.11.2013
Galīgais balsojums	+: 14 -: 1 0: 0
Komitejas locekļi, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Margrete Auken, Victor Boştinaru, Michael Cashman, Giles Chichester, Nikolaos Chountis, Carlos José Iturgaiz Angulo, Peter Jahr, Erminia Mazzoni, Judith A. Merkies, Roberta Metsola, Jarosław Leszek Wałęsa, Angelika Werthmann, Tatjana Ždanoka
Aizstājēji, kas bija klāt galīgajā balsošanā	Jaroslav Paška, Keith Taylor, Ioannis A. Tsoukalas
Aizstājēji (187. panta 2. punkts), kas bija klāt galīgajā balsošanā	Juozas Imbrasas